

ת"פ 20775/10/12 - מדינת ישראל נגד מ ר

בית משפט השלום בראשון לציון

11 ינואר 2015

ת"פ 20775-10-12 מדינת ישראל נ' ר

בפני כב' סגן הנשיאה, שמעון שטיין
המאשימה
נגד
הנאשם
מ ר

נוכחים:

ב"כ המאשימה עו"ד מאור לונדנר

הנאשם וב"כ עו"ד דוידוביץ

הכרעת דין

1. כנגד הנאשם הוגש כתב אישום המייחס לו עבירה של תקיפת סתם - בן זוג (2 פרטי אישום), עבירה לפי סעיף 382 (ב) לחוק העונשין, התשל"ז 1977 (להלן: "**חוק העונשין**") וכן עבירה של תקיפה הגורמת חבלה של ממש, עבירה לפי סעיף 382 (ג) לחוק העונשין.

2. במועד הרלוונטי לכתב האישום, היו הנאשם והגב' מ ר (להלן: להלן ביחד: "**בני הזוג**", והגב' מ ר להלן: "**המתלוננת**"). נכון למועד כתב האישום, התגוררו בני הזוג יחדיו עם בתם המשותפת, כבת 6 ובנם בן השנה, ברחוב * * * * בעיר נס ציונה (להלן: "**הבית**").

פרט האישום הראשון עניינו באירוע מיום 6.2.12, בשעה 20:50 או בסמוך לכך, התגלע ויכוח בין בני הזוג. בנסיבות אלו, אחזה המתלוננת את הבן והנאשם ביקש לקחתו, בלא הסכמתה. בתגובה, בעט הנאשם באחורי המתלוננת, דחף אותה לקיר ונטל את הבן מידיה בכוח. בהמשך, הכתה המתלוננת את הנאשם בגבו וביקשה להתקשר למשטרה, אך הנאשם הכה אותה במכת אגרוף בידה ומכשיר הפלאפון עף מידיה ופגע בבת שעמדה בסמוך.

כעולה מפרט האישום השני, כחצי שנה עובר לאירוע האישום הראשון, במהלך חודש אוגוסט 2011, בתאריך ובשעה שאינם ידועים במדויק למאשימה, התגלע ויכוח בין הנאשם למתלוננת בבית. בנסיבות אלו, יצא הנאשם

עמוד 1

מן הבית והמתלוננת נעלה את דלת הכניסה. בהמשך, דפק הנאשם על דלת הבית, צלצל בפעמון ודרש כי המתלוננת תאפשר לו להיכנס. כאשר פתחה המתלוננת את הדלת, משך אותה הנאשם בחוזקה מהבית, הכה אותה במכות אגרופ בגבה ונכנס אל הבית.

כעולה מפרט האישום השלישי, כשנה וחצי עובר לאישום הראשון, בתאריך ובשעה שאינם ידועים במדויק למאשימה, התגלע ויכוח בין בני הזוג. בנסיבות אלו, הכה הנאשם את המתלוננת במכת אגרופ בידה.

3. בהקראה שהתקיימה בעניינו של המשיב ביום 30.4.13 כפר הנאשם בעובדות כתב האישום.

4. במהלך דיוני ההוכחות שהתקיימו בתיק זה העידו:

מטעם המאשימה;

הגב' נופר שירי, שוטר שח"ם (עמ' 15-17 לפרוטוקול הדיון מיום 25.11.14 (להלן: "פרוטוקול הדיון מיום 25.11.14")), מר אלכס ארליך, חוקר במשטרת ראשל"צ (עמ' 17-19 לפרוטוקול הדיון מיום 25.11.14), הגב' לימור סיטון, שכנתם של בני הזוג (עמ' 19-27 לפרוטוקול הדיון מיום 25.11.14), המתלוננת, הגב' מ ר (עמ' 28-47 לפרוטוקול הדיון מיום 25.11.14), אביה של המתלוננת, א א (עמ' 48-56 לפרוטוקול הדיון מיום 25.11.14), אמה של המתלוננת, נ א (עמ' 56-64 לפרוטוקול הדיון מיום 25.11.14).

מטעם ההגנה;

הגב' סיון צמח, פסיכולוגית קלינית, מכון שקד (עמ' 57-59 לפרוטוקול הדיון מיום 2.12.14 (להלן: "פרוטוקול הדיון מיום 2.12.14")), גב' נרקיס בר לב, פסיכולוגית שיקומית מנהלת המכון הלאומי לשיקום נפגעי ראש מרכז רקנטי תל אביב (עמ' 59-60 לפרוטוקול הדיון מיום 2.12.14), הנאשם, מ ר (עמ' 60-69 לפרוטוקול הדיון מיום 2.12.14), ר פ, בת זוגו של הנאשם (עמ' 69 לפרוטוקול הדיון מיום 2.12.14), א ר, אביו של הנאשם (עמ' 70-72 לפרוטוקול הדיון מיום 2.12.14), ד ר, אמו של הנאשם (עמ' 72-73 לפרוטוקול הדיון מיום 2.12.14).

5. אקדים המאוחר ואציין כי החלטתי לזכות את הנאשם מכל העבירות המיוחסות לו בכתב האישום.

המוצגים שהוגשו לתיק בית משפט הם:

מטעם המאשימה

א. דוח פעולה של רש"ט נופר שירי, מיום 6.2.12 - ת/1

ב. דו"ח על עיכוב של רש"ט נופר שירי, מיום 6.2.12 - ת/2

ג. הודעת חשוד מיום 7.2.12 - ת/3

מטעם ההגנה

א. שרטוט של קומת המגורים בדירה - ס/1

ב. צילום המחסן, המסדרון והמעלית בדירה - ס/2

ג. פרוטוקול בית משפט לענייני משפחה מיום 16.7.14 - ס/3

ד. פרוטוקול בית משפט לענייני משפחה מיום 7.2.12 - ס/4

ה. תצהיר המתלוננת מיום 4.8.11 (בפרוטוקול הדיון מיום 25.11.14 עמ' 35 שורה 24 מצוין בטעות תאריך 4.8.13 - ס/5)

ו. כתב הגנה ותצהיר המתלוננת - ס/6

ז. תצהיר עדות ראשית מיום 14.10.12 - ס/7

ח. פרוטוקול הדיון בית משפט לענייני משפחה מיום 16.7.14 - ס/8

ט. הודעת נעמי אלכסנדרוביץ מיום 7.2.12 - ס/9

י. חוות דעת רפואית מיום 31.1.07 - ס/10

יא. דוח ממכון שקד מחודש אוגוסט 2012 - ס/11

יב. כרטיסים להצגה - ס/12

יג. מכתב מיום 23.11.14 - ס/13

יד. יומן החקירה בתיק 58532/2012 - ס/14

עדויות הצדדים

6. הגב' נופר שירי, העידה כי אינה מזהה לא את הנאשם ולא את המתלוננת. אך כעולה מדו"ח הפעולה שלה, הגיעה למקום האירוע ביחד עם הפקח ותחקרה את המתלוננת. (עמ' 15 שורות 12-15)

לפרוטוקול הדיון מיום 25.11.14). העדה לא זכרה היכן היו הילדים אותה עת, ולא ידעה להשיב מה היה מצבו הפיזי בריאותי של הנאשם (עמ' 16 שורה 3, עמ' 16 שורה 15 לפרוטוקול הדיון מיום 25.11.14).

7. מר כלאס ארליך, חוקר בתחנת ראשון לציון העיד כי גבה את הודעת הנאשם. העד לא ידע להשיב על מצבו הנפשי של הנאשם והודיע לו כי יש לו זכות להיוועץ עם עו"ד. העד הבהיר כי לא ידע כי הנאשם סובל מ- 100% נכות נפשית וכי לא הועלתה כל טענה שכזו מצדו. (עמ' 18 שורות 9-19 לפרוטוקול הדיון מיום 25.11.14).

8. ל ס, שכנתם של בני הזוג וחברה של המתלוננת, העידה באשר למועד המתואר בפרט האישום השני כי בחודש אוגוסט 2011, במהלך החופש הגדול, הייתה בבית עם הילדים. המתלוננת מתגוררת בקומה שלה אך לא מולה, היא שמעה "צעקות וצלצולים חזקים בדלת". (עמ' 19 שורה 23 לפרוטוקול הדיון מיום 25.11.14). לטענתה, היא שמעה את הנאשם דופק חזק בדלת ומצלצל בפעמון, מספר דקות לאחר מכן, שמעה את המתלוננת צועקת "איי" ומדברת בטלפון בשפה הספרדית. (עמ' 19 שורות 25-28 לפרוטוקול הדיון מיום 25.11.14). גב' סיטון הזמינה אותה לביתה, אז סיפרה לה המתלוננת כי בינה לבין הנאשם התנהל וויכוח סביב מפתח, לאחר שהנאשם דפק זמן רב על הדלת, פתחה לו המתלוננת את הדלת ולדברי המתלוננת, הוא משך אותה בחוזקה והוציא אותה מחוץ לבית ונעל את הדלת. עוד הוסיפה כי הגב' סיטון כי המתלוננת שהתה אצלה במשך כשעה, עד שהנאשם ביקש כי תחזור הביתה.

לשאלת ב"כ הנאשם, השיבה גב' ס כי אותה עת בני הזוג לא היו בהליכי גירושין וכי ההליכים החלו כחודשיים לאחר האירוע (עמ' 20 שורה 28 לפרוטוקול הדיון מיום 25.11.14). עוד הוסיפה כי הגיעה להעיד במשטרה כחצי שנה לאחר האירוע, כשבני הזוג היו בהליכי גירושין (עמ' 21 שורות 8-11 לפרוטוקול הדיון מיום 25.11.14). הגב' סיטון אישרה כי לא הייתה מעורבת באירוע המתואר בפרט האישום הראשון וכי לא שמעה את המשטרה מגיעה לבית בני הזוג. (עמ' 21 שורות 19, 27 לפרוטוקול הדיון מיום 25.11.14).

9. לגב' ס הציגו שרטוט של קומת דירת המגורים וכן תמונות (ס/1 - ס/2 א-ג), וכשנאמר לה כי המרחק בין הדירה שלה לדירת בני הזוג הוא רב ולא יכול להיות כי שמעה את צלצולי הפעמון מביתה לבית בני הזוג, השיבה: **"אני שמעתי... אני לא עומדת קרוב לדלת ומקשיבה. זה היה מאוד בולט כי הייתי במטבח באותו בוקר, והצלצולים והצעקות מאוד מאוד נשמעו וזאת עובדה שאתה לא יכול לקחת ממני".** (עמ' 23 שורה 31- עמ' 24 שורות 1-2 לפרוטוקול הדיון מיום 25.11.14).

הגב' ס אישרה כי המתלוננת לא סיפרה לה כי היא הכתה את הנאשם, אך שמעה כי הבת הייתה נוכחת באירוע (עמ' 25 שורה 2, 4 לפרוטוקול הדיון מיום 25.11.14), הגב' ס אישרה כי המתלוננת שהתה בביתה קודם לכן (עמ' 25 שורות 12-14 לפרוטוקול הדיון מיום 25.11.14). כמו כן אישרה כי לא זכור לה על אירועי אלימות מהעבר (עמ' 26 שורה 25, 27 לפרוטוקול הדיון מיום 25.11.14).

10. המתלוננת העידה באשר לפרט האישום הראשון כי אחרי שהחלו הליכי הגירושין, בני הזוג התגוררו עדיין תחת אותה קורת גג, נקבעו הסדרי ראייה, בימים אלו השתדלה שלא להיות בבית. (עמ' 28 שורות 8-9 לפרוטוקול הדיון מיום 25.11.14). באותו היום שהתה אצל שכנתה, בסביבות השעה 20:30 התקשרה אליה בתה, כשהיא בוכייה וביקשה כי תבוא הביתה (עמ' 28 שורה 14 לפרוטוקול הדיון מיום 25.11.14). היא ניגשה לדירה, נכנסה וראתה את הבת בוכה, את הנאשם יושב מול המחשב את הבן הקטן, על הרצפה מול הטלוויזיה, היא לקחה את הבן הקטן למקלחת. הנאשם שמע את הבן בוכה, ניגש לחדר וביקש מהמתלוננת שתביא לו את הילד. המתלוננת ביקשה כי ימתין עד שתלביש אותו, הנאשם כעס על המתלוננת שביקשה שימתין ונתן לה בעיטה מאחור, באזור האחוריים (עמ' 28 שורות 18-20 לפרוטוקול הדיון מיום 25.11.14). המתלוננת סיימה להלביש את הבן והרימה אותו על ידיה, הנאשם ביקש למשוך את הילד מזרועותיה וכששאלה אותו מהמתלוננת מדוע הוא מתנהג כך, דחף אותה כשהילד בזרועותיה על הקיר ותלש את הבן מידיה בכוח. (עמ' 28 שורות 21-22 לפרוטוקול הדיון מיום 25.11.14).

לטענת המתלוננת בשלב הזה חששה כי הנאשם יפגע בקטין על כן ביקשה להתקשר למשטרה, היא נתנה לנאשם אגרוף בגב, הוא הסתובב אליה ונתן לה אגרוף ביד בה החזיקה בטלפון, הטלפון עף לה מהיד ופגע במצחה של הילדה, אשר נכחה באירוע והחלה לבכות. (עמ' 28 שורות 23-27 לפרוטוקול הדיון מיום 25.11.14). המתלוננת הבהירה כי לא היה צורך לקחת את הילדה לטיפול רפואי.

11. באשר לפרט האישום השני, סיפרה כי הנאשם והיא התווכחו, הנאשם היה נסער מהוויכוח, יצא מהבית למחסן הדירה והיא סגרה את דלת הבית מאחר שנבהלה מהתגובה שלו. הנאשם החל לבעוט בדלת ולצרוח שהמתלוננת תפתח לו, הוא היה נסער וסגר את הדלת. לטענת המתלוננת היא התקשרה לאבי הנאשם אשר הרגיע אותה וביקש כי תפתח לנאשם את הדלת והוא ידבר אתו. המתלוננת פתחה את הדלת, ולגרסתה, בשלב הזה, משך אותה הנאשם וגרר אותה החוצה מהדירה, נתן לה 2-3 אגרופים בגב, היה לה סימן כחול מהמכה. כשהייתה במסדרון התקשרה לאמה ובכתה לה בטלפון. (עמ' 29 שורות 8-20 לפרוטוקול הדיון מיום 25.11.14).

12. באשר לפרט האישום השלישי, סיפרה המתלוננת כי לאחר האירוע, סיפרה להוריה ונערכה שיחה משותפת בין בני הזוג בה נכחו הורי המתלוננת והורי הנאשם, על נושא האלימות ומערכת היחסים ביניהם.

13. בחקירתה הנגדית אישרה המתלוננת כי בחברה בה עבד הנאשם הציעו כי יממנו לה חדר במלון בית החולים בו שהה הנאשם, ומי שהשתמש בו היה אביו הנאשם, עוד אישרה כי הוריו של הנאשם שילמו את כל ההוצאות, כאשר באותו הזמן המשיכה לקבל כספים מביטוח לאומי, ביטוח מנהלים ומשכורת. (עמ' 31 שורות 1-23 לפרוטוקול הדיון מיום 25.11.14).

המתלוננת אישרה כי רכשה את דירת המגורים, כאשר בשלב הזה, אביו של הנאשם אשר מונה כאפוטרופא לרכושו ישב שבעה. (עמ' 32 שורה 9 לפרוטוקול הדיון מיום 25.11.14). לטענתה, במשך תקופה הלכו בני הזוג מעת לעת לטיפולים פסיכולוגיים מתוך מטרה לשקם את מערכת היחסים, כאשר

מי שביקש להתגרש היה הנאשם אך אישרה כי התייעצה עם עו"ד לענייני גירושין מספר חודשים לפני אוגוסט 2011.

14. באשר לפרט האישום השלישי, כשנשאלה האם ביקשה צו הגנה באשר לאירוע זה, אישרה, וב"כ הנאשם הטיח בפניה כי במועד הדיון בצו ההגנה טענה כי הנאשם נתן לה מכת אגרוף בבטן. המתלוננת השיבה כי: **"האגרוף בבטן היה לפני כן. לא החשבתי אותו. זה היה משהו פעוט שגרנו בנס ציונה וגם בשכירות ברחוב הגנים. היה ויכוח ונתן אגרוף בבטן סגר את הדלת ועלה להורים שלו"**. (עמ' 35 שורות 12-16 לפרוטוקול הדיון מיום 25.11.14).

באשר לפרט האישום השני הוסיפה המתלוננת וסיפרה כי שיתפה את שכנתה באירוע זה, לא זכור לה האם נכנסה לפרטי האירוע ואף לא זכרה בעצמה על מה היה הוויכוח והיכן בדיוק היו, למיטב זיכרונה היו בסלון ולא זכור לה כי נכנסה למחסן באותו מועד. בהמשך השיבה כי יכול להיות שהוויכוח התנהל על משהו שהיה קשור לסלון וכי המחסן נמצא צמוד לדירה, יכול להיות שהייתה דלת פתוחה והוויכוח התנהל במסדרון. (עמ' 36 שורות 13-28 לפרוטוקול הדיון מיום 25.11.14).

המתלוננת אישרה כי יצרה קשר עם אבי הנאשם, אך הוא לא הגיע מאחר **"כנראה הוא רגיל להתנהגויות האלה"** (עמ' 37 שורה 21 לפרוטוקול הדיון מיום 25.11.14). המתלוננת טענה כי הנאשם הכה אותה במכות אגרוף בגבה וכי לא נזקקה לטיפול רפואי מאחר שהמכות היו "מכות יבשות".

כשנשאלה האם לדעתה ניתן לשמוע צלצולים מהבית שלה לבית של שכנתה, הגב' סיטון, השיבה כי אינה יודעת אך היא חושבת שלא שומעים. (עמ' 38 שורות 25, 27 לפרוטוקול הדיון מיום 25.11.14). כמו כן, אמרה כי לא זכור לה כי הראתה לשכנתה את התמונה עם הסימן הכחול. (עמ' 39 שורה 2 לפרוטוקול הדיון מיום 25.11.14).

15. באשר לפרט האישום הראשון, המתלוננת אישרה כי האירוע התחיל בשעה 20:50, וכשנשאלה האם מכירה מישהו במשטרה, השיבה בשלילה וכשנאמר לה כי המשטרה הגיעה ב 20:56 השיבה: **"יכול להיות. הגיעו מהר? כל הכבוד למשטרה"** (עמ' 41 שורה 4 לפרוטוקול הדיון מיום 25.11.14).

המתלוננת לא זכרה להשיב מאיזה טלפון התקשרה למשטרה, האם זה היה מהטלפון הסלולרי שלה או מהטלפון של הבית.

בהמשך סיפרה כי ככל הנראה אחזה את הטלפון ביד ימין, הנאשם עמד לימינה והילדה הייתה לפנייהם בצורה אלכסונית, באופן סמוך, לגרסתה, הילדה עמדה ליד הנאשם, הנאשם נתן לה מכת אגרוף ביד, היא לא זכרה האם המכה הייתה מלמעלה למטה או מלמטה למעלה. הטלפון עף ונפל בסוף למטה. המתלוננת טענה כי אינה זוכרת במדויק מתי התקשרה למשטרה, אך סביר שזה היה מספר דקות לאחר מכן. לשאלת בית המשפט השיבה, כי היא כמעט בטוחה שהתקשרה למשטרה מהטלפון של הבית. (עמ' 43 שורות 1-32 לפרוטוקול הדיון

מיום 25.11.14).

בהמשך חקירתה סיפרה כי יכול להיות שניגשה לסלון כדי להתקשר ויכול להיות שהטלפון היה בידה. עוד סיפרה כי איננה זוכרת אם הבת הייתה נוכחת במקום בעת הבעיטה אך הייתה עדה להתנהלות האחרונה. כשנשאלה מדוע בחקירתה הראשית סיפרה כי הבת נכחה בכל האירוע. השיבה: **"היא ראתה את ההתנהלות האחרונה כשהיא קיבלה את המכה בטלפון אני לא זוכרת אם היא הייתה בחדר שינה כשהלבשתי את דניאל"**. (עמ' 44 שורות 27-28 לפרוטוקול הדיון מיום 25.11.14).

16. אביה של המתלוננת, א א, העיד כי בתו סיפרה לו כי במועד המתואר בפרט האישום השלישי, הנאשם רצה לקחת מהמתלוננת את הילד, כשהיה במקלחת ונתן לה בעיטה, המתלוננת החזיקה בטלפון הסלולארי ביד והמכשיר עף לה מהיד ופגע בילדה. (עמ' 48 שורות 14-18 לפרוטוקול הדיון מיום 25.11.14).

בחקירתו הנגדית, חזר ואמר כי בתו שיתפה אותו כי הנאשם הכה אותה, ובהמשך אמר: **"בטלפון לא מספרים את הכל. אי אפשר לספר הכל בטלפון. הגעתי אליה תוך רבע שעה והיא סיפרה הכל כשהגעתי הביתה"** (עמ' 50 שורות 3-4 לפרוטוקול הדיון מיום 25.11.14).

כמו כן, האב טען כי הנאשם הכה את בתו כשהיא הייתה במקלחת עם הילד (עמ' 51 שורה 28 לפרוטוקול הדיון מיום 25.11.14).

כשנשאל האם הבת הקטינה, נכדתו הייתה עדה למקרה, השיב כי אינו זוכר, אך זוכר שהיה עליה סימן ויש צילום. (עמ' 53 שורה 14 לפרוטוקול הדיון מיום 25.11.14). ולשאלת בית המשפט השיב, כי לא קרה לילדה דבר שחייב ביקור אצל רופא. (עמ' 54 ושרה 8 לפרוטוקול הדיון מיום 25.11.14).

באשר לאירוע המתואר בפרט האישום השני, מסר האב כי בתו התקשרה אליו וסיפרה להם שהנאשם לא רצה שהיא תיכנס לבית, סגר לה את הדלת והיא ניגשה לשכנה, הוא הרביץ לה. (עמ' 49 שורות 4-5, 13 לפרוטוקול הדיון מיום 25.11.14).

בחקירתו הנגדית, טען כי לא זכור לו כי האירוע התרחש בעת בו בני הזוג היו בהליכי גירושין. אך זכר כי בתו סיפרה לו על האירוע.

באשר לאירוע המתואר בפרט האישום השלישי, סיפר כי בתו סיפרה לו כי שנה וחצי קודם לאירוע המתואר בפרט האישום הראשון, הכה אותה הנאשם, אז אמרו לה הוריה כי יש לטפל בסוגיה ונערך מפגש בין ההורים ובני הזוג. (עמ' 49 שורות 17-18 לפרוטוקול הדיון מיום 25.11.14).

17. אמה של המתלוננת, הגב' נעמי אלכסנדרוביץ, העידה באשר לאירוע המתואר בפרט האישום הראשון,

כי המתלוננת הייתה בבית ביחד עם הנאשם, הנאשם היה מאוד עצבני והמתלוננת פחדה, הוא נתן לה מכות על היד וזרק לה את הטלפון אשר פגע בילדה. (עמ' 56 שורה 22-20 לפרוטוקול הדיון מיום 25.11.14).

בחקירתה הנגדית השיבה כי אינה זוכרת את השעה המדויקת בה התקשרה אליה בתה (עמ' 59 שורה 7 לפרוטוקול הדיון מיום 25.11.14). עוד סיפרה כי המתלוננת והבת סיפרו לה כי הנאשם נתן לה בעיטה ביד והפלאפון עף על הפנים של הילדה (עמ' 60 שורות 18-17 לפרוטוקול הדיון מיום 25.11.14).

18. באשר לאירוע המתואר בפרט האישום השני, סיפרה אם המתלוננת כי הנאשם "זרק" את המתלוננת מהבית, המתלוננת התקשרה אליה כי קיבלה מכה בגב וביד, היא לא זכרה לספר באיזה יד קיבלה המכה. (עמ' 57 שורות 3-2 לפרוטוקול הדיון מיום 25.11.14).

בחקירתה הנגדית סיפרה כי הנאשם סילק את המתלוננת מהבית ולא נתן לה להיכנס ואז השכנה ששמעה את הסיפור הכניסה אותה לביתה. (עמ' 61 שורות 13, 18-17 לפרוטוקול הדיון מיום 25.11.14).

עוד הוסיפה כי מי שהחל בהליכי הגירושין היו הוריו של הנאשם ולא המתלוננת (עמ' 62 שורות 11-10 לפרוטוקול הדיון מיום 25.11.14).

19. באשר לאירוע המתואר בפרט האישום השלישי, סיפרה כי הצדדים התגוררו בבניין שלהם, בני הזוג גרו בקומה הראשונה והם גרו בקומה שנייה. היא שמעה את הצעקות של המתלוננת וירדה לראות מה קורה, המתלוננת סיפרה לה כי הנאשם הכה אותה והיא יצאה מהבית. לטענתה, אמרה למתלוננת כי תתקשר למשטרה, אך המתלוננת סירבה.

לשאלת בית המשפט השיבה האם כי ראתה פגיעות גם ביד וגם בגב. (עמ' 63 שורה 9 לפרוטוקול הדיון מיום 25.11.14).

20. הגב' נרקיס בר לב, פסיכולוגית שיקומית, מנהלת המכון הלאומי לשיקום נפגעי ראש מרכז רקנטי תל אביב העידה מטעם הנאשם, באשר למערכת היחסים בין בני הזוג סיפרה כי: **"היחסים שלה עם ה בתקופה זאת שלא היה דווח על אלימות אלא בעיות בתקשורת ביניהם. בעיקר בשנים 2008 עד 2009 שהייתה בטיפולים אינטנסיביים"** (עמ' 59 שורות 29-27 לפרוטוקול הדיון מיום 2.12.14).

21. הנאשם, מר העיד כי לא תקף את המתלוננת **"ולא נגע בה"** והאירוע המתואר בפרט האישום הראשון כלל אינו מוכר לו. בהמשך סיפר כי נכנס עם הילדים לדירה, אחרי שהיה איתם אצל הוריו, עמוד 8

התינוק היה עם "ריח של קקי" והמתלוננת כעסה, היא לקחה את הילד לאמבטיה והילד החל לקרוא לו, הוא ניגש והמתלוננת צעקה על הנאשם שלא יגע בילד, הילדה בכתה אף היא ותפסה לו את הרגל. בהמשך ניגש הנאשם לעבר הילד, המתלוננת לקחה טלפון אלחוטי וזרקה אותו לעבר הנאשם ופגעה בילדה בראש. הנאשם הרים את הילד והמתלוננת התקשרה למשטרה. (עמ' 61 שורות 4-11 לפרוטוקול הדיון מיום 2.12.14). קודם לאירוע הנאשם הזמין כרטיסים להצגה. (סומן בס/12). (עמ' 61, שורה 12-18).

בחקירתו הנגדית השיב כי יכול להיות שהבת התקשרה למתלוננת למרות שקשה לו להאמין בכך ולשאלת בית המשפט השיב כי הבת, למרות גילה הצעיר אותה עת, שש שנים, ידעה לחייג לבד. (עמ' 63 שורות 24, 28-31 לפרוטוקול הדיון מיום 2.12.14).

הנאשם הכחיש כי נטל את הבן בכוח מידיה של המתלוננת וכי הכה את המתלוננת. (עמ' 64 שורה 24 לפרוטוקול הדיון מיום 2.12.14). לגרסתו: **"המתלוננת חיפשה אותי, ורצתה לנטוש אותי ולקחת את מה שהיא יכולה ממני ולהתגרש וזה מאז התאונה היא חיפשה כל הזמן דרך מילוט לברוח"** (עמ' 65 שורות 19-20 לפרוטוקול הדיון מיום 2.12.14). עוד הוסיף כי לא נגע בקטינה, המתלוננת היא שזרקה את הטלפון לעברו והטלפון פגע בקטינה, הוא לא הרים עליה יד. (עמ' 65 שורות 28-29 לפרוטוקול הדיון מיום 2.12.14).

עוד הוסיף כי המשטרה אזקה אותו לעיני ילדיו וזאת בניגוד לת/2 - דו"ח עיכוב, הסותר את אזהרתו (עמ' 62 שורות 24-29 (עמ' 62 שורות 24-29 לפרוטוקול הדיון מיום 2.12.14).

22. באשר לפרט האישום השני, העיד הנאשם כי: **"נכנסתי עם הילדים הביתה, אחרי שהייתי אצל ההורים שלי גרושתי אמרה שיש קערה שצריך להחזיר לאמא שלי, היה שעת צהריים חמה ואמרתי לה שאעשה את זה לא עכשיו ושאלתי מה הלחץ עכשיו צהריים וחם לי, היא התעקשה עכשיו, רצתה לסגור את דלת הכניסה שלא אכנס הביתה, נכנסתי כן הביתה לחדר המחשב ואז היה בלגאן היו צעקות שאלך עכשיו והזזתי אותה. האירוע נגמר"** (עמ' 60, שורות 21-31 לפרוטוקול הדיון מיום 2.12.14). בהמשך הוסיף כי לא היה בינו לבין המתלוננת מגע והוא לא הכה אותה. (עמ' 61 שורות 1-2 לפרוטוקול הדיון מיום 2.12.14).

בחקירתו הנגדית שב והכחיש כי הוציא את המתלוננת מהבית. (עמ' 66 שורה 5 לפרוטוקול הדיון מיום 2.12.14) והוסיף וטען כי לא היה כל מגע. (עמ' 66 שורה 11 לפרוטוקול הדיון מיום 2.12.14). ולגרסתו, לשכנה יש **"דמיון מפותח"** (עמ' 66 שורה 17 לפרוטוקול הדיון מיום 2.12.14) וכי לא ידוע לו כי המתלוננת שוחחה עם אביו.

23. ביחס לאישום השלישי, לגרסת הנאשם, המפגש שלאחר האירוע המתואר בפרט האישום השלישי התקיים בהקשר למגורי הזוג בעתיד, לדבריו לא היה שום אירוע. מחדד שלא הייתה לו תחושת כעס למ, אלא אכזבה. הוא לא מסכים לדברי התביעה שהוא היה כועס ולכן הפעיל כלפי מ אלימות. (עמ' 68 שורות 1-15 לפרוטוקול הדיון מיום 2.12.14). הנאשם שב ומדגיש לכל אורך הדרך כי המתלוננת רצתה

לסחוט ממנו כספים, יותר מאשר הייתה להם בעיה בזוגיות וכי יש לה "דמיון פרוע".

24. אביו של הנאשם, מר א ר העיד, באשר לפרט האישום השלישי, טוען כי לא היה כל אירוע ולא הייתה כל פגישה. הפגישות עם הוריה של המתלוננת היו לרוב מאחר שהמתלוננת לא הסתדרה עם הנאשם, כי לטענתה לא היה לה עם מי לדבר, הוא שעמם אותה והיה תלתי. (עמ' 71 שורות 5-10 לפרוטוקול הדיון מיום 2.12.14).

באשר לאירוע המתואר בפרט האישום השני, סיפר כי לא שמע על מכות או אלימות, לא באירוע זה ולא בכלל. (עמ' 71 שורות 13-15 לפרוטוקול הדיון מיום 2.12.14). העד הכחיש כי המתלוננת יצרה עמו קשר בסמוך וביקשה ממנו כי ירגיע את הנאשם. (עמ' 72 שורות 7-13 לפרוטוקול הדיון מיום 2.12.14).

באשר לאירוע המתואר בפרט האישום הראשון, העיד כי הנאשם היה ביחד עם הילדים אצלם בבית, הוא התקשר בשלב מאוחר יותר באותו הערב וסיפר כי המתלוננת הזמינה לו משטרה וכי לוקחים אותו לחקירה. לטענתו ולידיעתו, כלל לא הייתה אלימות באירוע זה. (עמ' 71 שורות 20-30 לפרוטוקול הדיון מיום 2.12.14).

25. אמו של הנאשם, הגב' ג ר העידה כי הנאשם מעולם לא הכה את המתלוננת; "גם לפני התאונה היה ילד שבחיים לא נגע..." (עמ' 72 שורות 20-22 לפרוטוקול הדיון מיום 2.12.14). עוד סיפרה כי בפגישות שהיו עם הורי המתלוננת, הם דיברו לרוב על התנהגותו של הנאשם והעובדה כי לאחר התאונה השתנה. (עמ' 72 שורות 26-27 לפרוטוקול הדיון מיום 2.12.14).

באשר לפרט האישום השני העידה כי אין בידיה מידע, היא יודעת כי הנאשם והמתלוננת רבו, אך הוא בוודאות לא הכה אותה. (עמ' 72 שורות 28-32 לפרוטוקול הדיון מיום 2.12.14).

לקראת סוף יולי תחילת אוגוסט 2011 סיפר לה הנאשם כי המתלוננת רוצה להתגרש. (עמ' 73 שורות 2-3 לפרוטוקול הדיון מיום 2.12.14). עוד סיפרה כי לידיעתה, עד האירוע האחרון, ישנו בני הזוג באותה מיטה. (עמ' 73 שורות 4-11 לפרוטוקול הדיון מיום 2.12.14).

לאחר ששמעתי העדים, עיינתי במוצגים ובסיכומי באי כוח הצדדים, הגעתי למסקנות כדלקמן:

26. המתלוננת והנאשם הם העדים היחידים לאירועי האלימות שביניהם. חפותו ולחילופין אשמתו של הנאשם תוכרע על פי מידת האימון שתינתן במי מהם.

27. ככלל, אין מניעה שבית המשפט ישתית הרשעה בפלילים על עדות יחידה, באם לאחר בחינה ובדיקה קפדנית תמצא העדות משכנעת ובעלת משקל ראיתי מלא. ראו לעניין זה ספרו של כב' השופט קדמי עמוד 10

"על הראיות", מהדורה משולבת ומעדכנת, תשס"ד-2003 עמ' 414 ג.

28. עלי לבחון את עדות המתלוננת לכשעצמה, לבדוק השתלבותה במכלול הראיות שהובאו בפני, ולהחליט אם בעדותה קיימות האיכויות הצריכות להרשעה על פי עד יחיד.ב.

29. לאחר ששמעתי את המתלוננת ואת הנאשם, החלטתי לזכות את הנאשם מהעבירות המיוחסות לו בכתב האישום.

30. עדות המתלוננת לא הותירה בי רושם חיובי ולא הייתה אמינה בעיניי, גרסתה הייתה סדורה אולי סדורה מידי, נמצאו בה סתירות והועלו תהיות לא מעטות.

כך למשל, בעדותה בבית המשפט, העידה המתלוננת כי הנאשם הכה אותה בידה ובאחוריים ואילו מדוח הפעולה אשר הוגש וסומן ת/1 עולה כי הנאשם לקח את הבן מידיה של המתלוננת, המתלוננת נתנה לו מכה ובתגובה נתן לה הנאשם מכה בצוואר ובגב.

כמו כן, ישנה תהייה מסוימת באשר לשעה בה התרחש האירוע המתואר בפרט האישום הראשון, לכאורה, האירוע החל בשעה 20:50, כך לטענת הצדדים, לא סביר כי האירוע החל קודם לכן, שכן שני הצדדים מאשרים כי הנאשם שהה בחדר ליד המחשב קודם לתחילת האירוע. מס/9 - מייל שהוגש לתיק בית משפט, עולה כי הנאשם בשעה 20:49 שלח מייל להוריו. ומנגד המשטרה הגיע לבית הצדדים בשעה 20:56, לכאורה 6 דקות לאחר שהחל האירוע. כאשר המתלוננת היא זו שזימנה אותם.

עוד יצוין כי לא ברור מדוע המתלוננת אשר הגישה תביעות אזרחיות לבית המשפט לענייני משפחה במהלך חודש אוגוסט 2011 (ס/5) בחרה שלא לספר על אירועי האלימות.

המתלוננת מסרה גרסאות סותרות באשר לאירוע המתואר בפרט האישום הראשון, כאשר תחילה טענה כי נתן לה מכה באחוריים, לאחר מכן טענה כי נתן לה מכה בגב ובכתף ואח"כ אגרוף בידה. מת/1 עולה כי האירוע התרחש במקלחת, בעוד שבעדותה סיפרה כי היו בחדר אותה עת (עמ' 41 שורות 32-31 לפרוטוקול הדיון מיום 25.11.14).

באשר לאירוע המתואר בפרט האישום השני, הרי שלכאורה, באשר לאירועי האלימות, המתלוננת טוענת כי בידיה תמונות המעידות על החבלות בגבה, אלו לא הוצגו לתיק בית המשפט. שכנתם של בני הזוג טוענת כי הנאשם מצלצל בפעמון הדלת בעוד שהמתלוננת העידה כי לא זכור לה כי ניתן לשמוע צלצול הפעמון במרחק שבין הדירות. כמו כן, מתצהיר עדות הראשית שהוגש לתיק בית המשפט לענייני משפחה וסומן ס/7, בעמ' 40 סעיף 42 טענה המתלוננת כי הנאשם "הטיח אותה על הרצפה" בעוד שבחקירתה הנגדית, כשנשאלה האם נפלה השיבה: "לא" (עמ' 38 שורה 7 לפרוטוקול הדיון מיום 25.11.14).

כמו כן, לא ברור היכן בדיוק היה באירוע, האם היה בסלון הבית או שמא במחסן, כאשר אין מחלוקת כי הריב קשור לאירוע שהיה שייך למחסן.

מס/6 שהוגש לבית המשפט, כתב הגנה ותצהיר עדות ראשית של המתלוננת, עולה גרסה אחרת, באשר לאירוע זה, בכתב ההגנה ובתצהיר נכתב כי המתלוננת נעלה את הבריו של הדלת, בעת שפתחה אותה נכנס הנאשם כאחוז תזזית לדירה, אחז את המתלוננת וניסה להוציאה בכוח מהדירה, היא התנגדה ולא יכלה לעמוד מול כוחו וגודלו, הוא הטיחה על הרצפה בחדר המדרגות והותירה פצועה וחבולה. (סעיפים 28-30).

יש ממש בדברי ב"כ הנאשם כי לאור מצבו הרפואי הרגיש של הנאשם, סביר כי ככל שהיו תלונות על אלימות, בייחוד מקום בו המתלוננת הייתה מטופלת אותה עת, היה עליה, להעלות את האירועים בפני הגורמים המטפלים, על פניו, נראה כי לא עשתה כן.

באשר לפרט האישום השלישי, מכתב האישום ובחקירתה בבית המשפט עולה כי המתלוננת קיבלה מכת אגרוף בידה (עמ' 29 שורה 30 לפרוטוקול הדיון מיום 25.11.14). מס/4 - פרוטוקול הדיון בצו ההגנה שהגישה המתלוננת, ה"ט 12124-02-12 עולה כי: **"... לאחר התאונה חוויתי שלוש פעמים אלימות פיזית מצידו, ראשונה לפני כשנתיים, הוא נתן לי אגרוף בבטן, לא עשיתי עם זה כלום ולא שיתפתי מתוך בושה ורציתי לאחד את המשפחה, לאחר מכן עוד פעמיים"** (הדגשה שלי ש.ש.).

31. אל מול עדותה של המתלוננת, אשר פורטה בהרחבה לעיל, מצאתי כי עדותו של הנאשם הייתה עקבית ואמינה, הנאשם חזר על גרסתו כפי שתיאר אותה אף בחקירותיו במשטרה. נכון, תשובותיו של הנאשם מעט לקוניות אך ניתן להבין לאור הנסיבות הרפואיות, הנאשם היה קוהרנטי, עקבי, לא מצאתי בחקירתו סתירות מהותיות שלא ניתן להסבירן במגבלותיו הטבעיות של הזיכרון האנושי, או בדרך התבטאות או ניסוח שונים.

32. סיכומי של דבר אני מזכה את הנאשם מהעבירות המיוחסות לו בכתב האישום.

33. זכות ערעור לבית המשפט המחוזי בתוך 45 יום.

ניתנה והודעה היום כ' טבת תשע"ה, 11/01/2015 במעמד הנוכחים.

שמעון שטיין , סגן נשיאה

